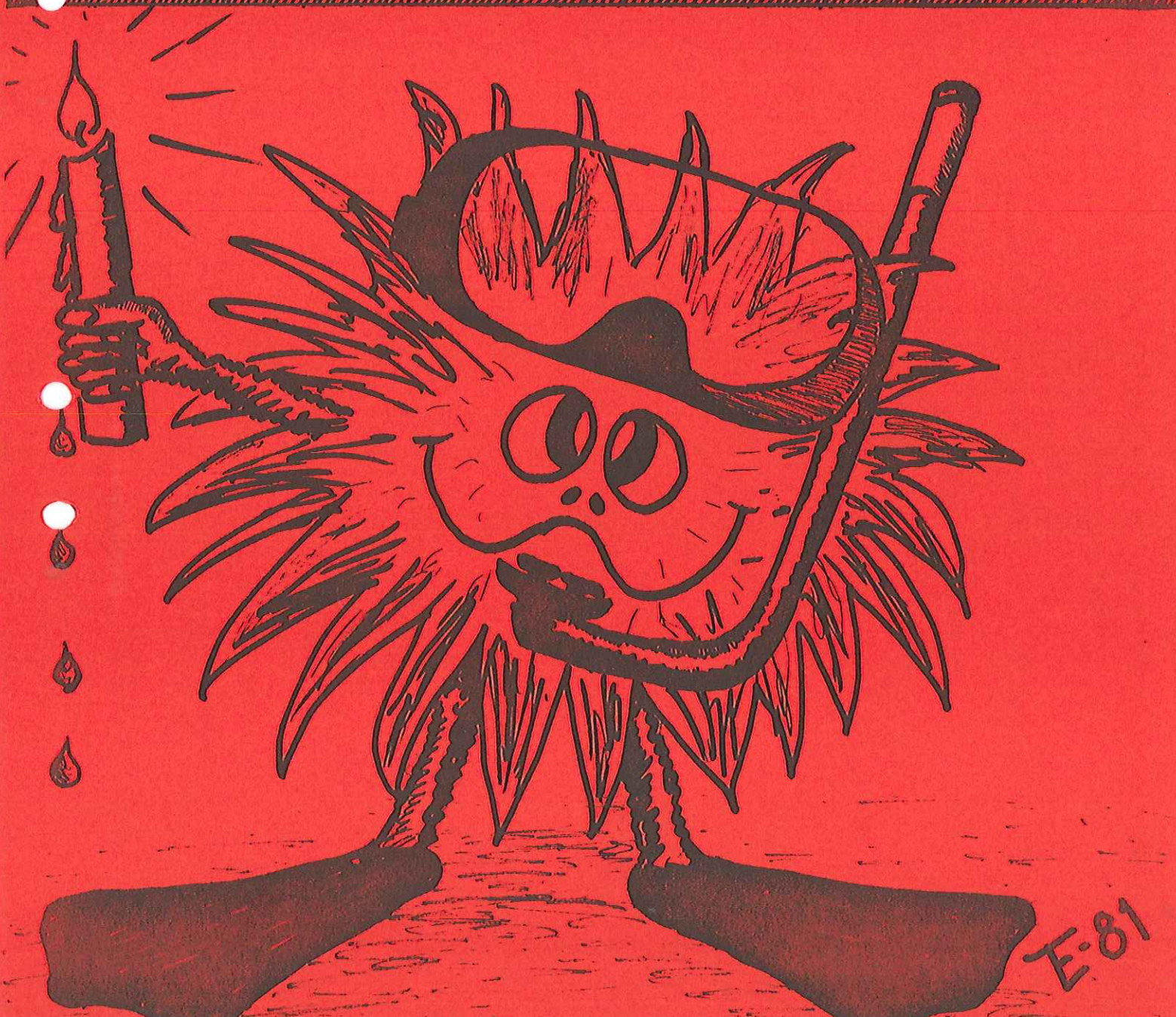

Grod- Bladet

Nr. 6/81

E-81

KLUBBFAKTA SDK.GRODMÄNNEN TÄBY.

BILDAD 1972. ADRESS TILL ORDF. POSTGIRO 853894-4.

Styrelsens Ordförande:	Ulf Jansson	Andebodavägen 129.175 43	JÄRFALLA	Tel.0758/393 02
				Arb. 7521730
Vice ordf. Redaktör:	Timo Ekholm	Rosenlundsvägen 17.186 00	VALLENTUNA	Tel.0762/720 77
Kassör:	Ulf Svensson	Vasavägen 111 1tr. 175 32	JÄRFALLA	Tel.0758/176 77
Sekreterare:	Helena Kuukankorpi	Fack 4010	161 04 BROMMA	Tel.08-37 64 25
Dykplanerare:	Ann-Christin Erkheden	Rusthållarvägen 55 121 60	Johanneshov	Tel. 08/493093
Klubbmästare:	Ingrid Bergqvist	Inedalsgatan 25 2tr. 112 33	STOCKHOLM	Tel.08/53 35 88
Säkerhetsombud:	Jesper Skogsryd	Nybrokroken 9	163 70 SPANGA	Tel.08/761 14 80
Matrialförv:	Håkan Björkman	Bylegårdsvägen 31	183 42 TÄBY	Tel.0762/119 60
Ungdomsladare:	Klas Göransson	Näsbydalsvägen 14 6tr	183 31 TÄBY	Tel. 08/758 09 11

Klubbtidning för SDK Grodmännen utkommer med 6 nr. per år Feb. April. Juni. Aug. Okt. Dec.

TACK SNÄLLA
TOMTEN FÖR
VÄRLDENS MYSIGASTE
DYKJACKA OCH
MED KLUBB-
MÄRKE PÅ
OCKSÅ!

TENSON HIMALAJA OCH
GOD-JUL!

E-81

2 OMSLAGSBILD: JULSNORKEN.

OBS!
BETALA I TID 10 JAN

SDK GRODMÄNNEN

MEMBERSHIP 1982

OBS!

1:A DYK	125:-
2:A DYK	85:-
SNORKELDYK	85:-
FAMILJEMEDL.	20:-
JUNIOR 3-15 ÅR	15:-
MIN JUNIOR 0-3	0:-

BETALAS IN SENAST 10 JAN-82

PÅ POSTG. 853894-4.

OM NÅGON UTRÄDER UR KLUBBEN
RING 0758/17677 ELLER SKRIV
EN LAPP: ADRESS: ULF SUGENSSON,
VASAV. III² 17532 JÄRFÄLLA.

NYA MEDLEMMAR. SKRIV PERSONNR.
PÅ INBETALN.KORTET.

P.S DELA UPP AVG. PÅ INBETALN.KORT.

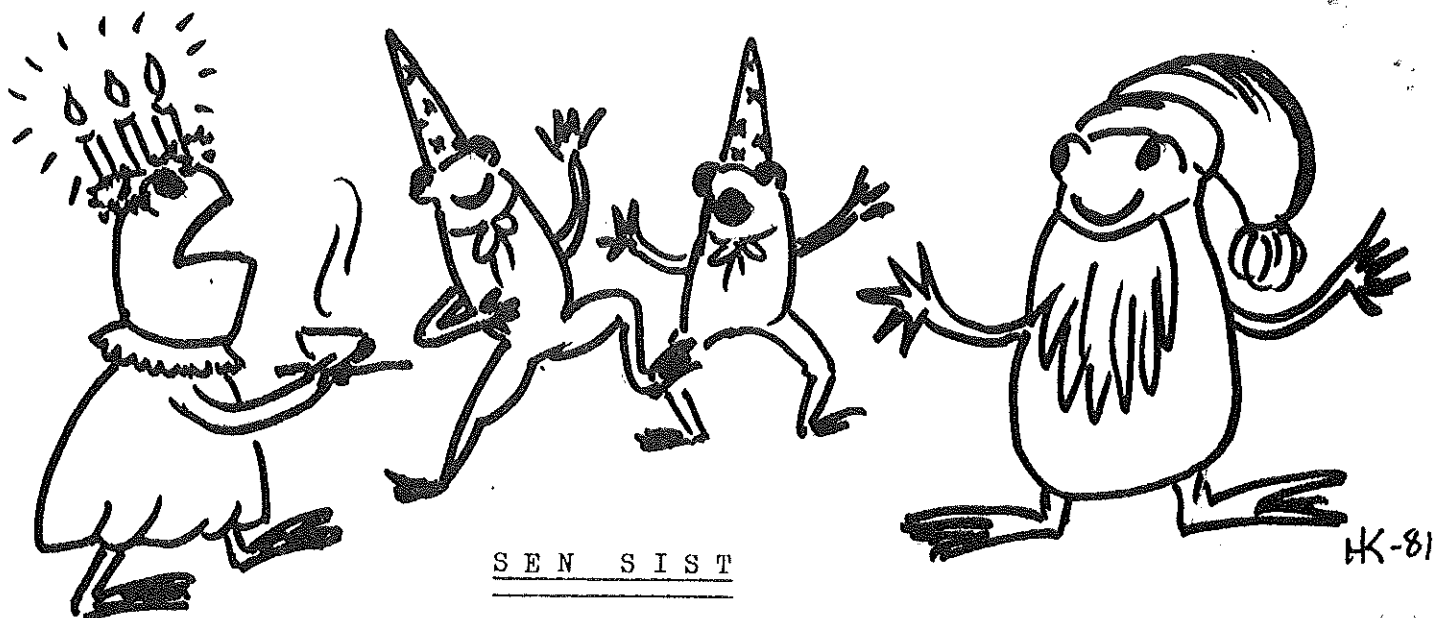
EX.

1:A DYK	125
2:A -K	85
FAMILJE	20
	<hr/>
	230-

SDK GRODMÄNNEN

ACK AR PÅ FÖRWARD
Ulf Sugensson
Keröv.

BETALA I TID 10 JAN **3**

SEN SIST

Den 14.10. möttes styrelsen hos Håkan, -se sidan 5.

Den 17.10 sammanstrålade 30 GM på Eneby Gård för att höstfesta. Maria har lovat skriva om festen. Titta på sidan **13-15**

Den 23.-25.10: En dykhelg med DSDDC och REX. Vi stävade mot Dalarö i nattmörker och hållande regn, men så hade det också regnat färdigt när morgonen grydde, och vi kunde bjuda på skapligt väder när den stora skaran dykare äntrade båten vid Dalarö brygga. Sex grodmän var med. Med ekolodens hjälp hittades "Zappemer": vid det här laget har väl dom flesta besökt det vraket. Uffe och Björn hittade en luftficka och dristades pröva på om det gick att prata där. De flesta lämnade båten vid Dalarö på lördag eftermiddag. Bland de kvarvarande fanns veteranen Arne Borlin, -med en hög korsord i bagaget. Söndag och strålande väder. Vi dök på HARM. Vi hade draggat runt vraket innan ekolodet lokaliserat det, och vattnet var som skummjolk: det gick ändå att ägna sig åt detaljstudier. - Är det Jesper som dragit ut byråldorna i kaptenshytten? - undrade jag. Efteråt berättade Hasse hur det hade gått till vid förlisningen: den påseglade båtens kapten hade föreslagit att hans båt skulle skjuta Harm upp på en grynnan i närheten, men Harm's kapten avböjde. Och när den andra båten backade gick Harm till botten på några sekunder. - Flera dyk blev det inte, men det hände saker ombord hela tiden. Antingen svämmade toaletten över, eller ljuset slocknade. Emellanåt tjöt brandlarmet - för vinden pressade röken in genom ventilen på toan. Jag bidrog med att tappa sockerburken.

Den 27.10. Till klubbmötet vid Skavlöten hade det kommit endast killar. Vilka fick se en bildserie om marinarknologin metodik. Och dessutom hann dom fortsätta med dykmedicin: höstens tema, som ni vet.

Den 14.11. Ett dykäventyr (?) som Timo himself berättar om på sidan **10-12**

Den 19.11. Klubbmöte. Den här gången var det mest kvinnor och barn på Skavlöten. Gun-Lis Tamme visade massor med Norgebilder. Och dottern Maria valdes till årets LUCIA. Dykmedicinet fick vara. I stället kom nästa års dykresor på tal medan Norgebilderna ännu satt kvar på näthinnan.

Den 28.-30.11. Finlandsresan. Den får ni läsa om först i nästa nummer. - Om inte nu någon sitter i sin lyxhytt och skriver medan dom övriga förlustar sig.

Wolney

(hos Håkan)

Närvarande: Ulf J, Timo, Ulf S, Håkan, Ann-Christine, Helena, (Björn S.)

- § 1 Justeringsman: Håkan Björkman.
- § 2 Till dags dato har 30 anmälningar till höstfesten ankommit.
- § 3 Till festen tar Jesper med sånghäftena som Timo anskaffade för ett par år sedan. Ulf J. sätter ihop ett blad med sångtexter. Flera medlemmar har lovat ta med kassetband med dansmusik.
- § 4 Eftersom flera av styrelsemedlemmarna talar ett betydande antal samtal för klubbens räkning i sina telefoner beslöts det, att klubben i förekommande fall ersätter dessa med högst kr. 50:- per halvår.
- § 5 Ny medlem: Fagerström, Carl-Erik
Åkerbyvägen 166
183 35 TABY
- § 6 P.g.a. devalveringen har priset för Finlandsresan gått upp till kr. 556:-.
- § 7 Vi har inte kunnat komma överens om modellen för träningsoverall och inte heller utformningen av nya klubbmärken i tyg, varför beställningen av dessa måste uppskjutas. Ämnet tas upp med medlemmarna på höstfesten. Ang. T-tröjorna sätter Ulf S. in en annons i Grodbladet och beställer tröjor efter att ha tagit del av önskemålen beträffande färg och storlek och antalet.
- § 8 Laerdalen är i behov av översyn och komplettering. Anki tar den till Läkarmässan i Älvsjö för att konsultera representanten för L. och köper, om möjligt, också en ny väska för Laerd. En ny verktygsväska behövs dessutom. Kostnaden för dessa båda väskor bör intr övrstiga kr. 300:- sammanlagt.
- § 9 Till klubbmötet den 27.okt. kommer vi att hyra antingen ett bildband om marinarkeologi från förbundet l. filmen "I nordiska vatten". Uffe J. hör sig för om priserna. F.ö. kommer det att pratas dykmedicin.
- § 10 Grodmännen fyller 10 år 1982, och i anledning av detta kommer Timo att sammanställa en historik om klubben för första numret av Grodbladet år 1982.
- § 11 Nästa styrelsemöte hos Ingrid den 30.nov. 1981.

Vid protokollet:

Helena Kuukankorpi
Helena Kuukankorpi, sekr.

Justeras:
Håkan Björkman
Håkan Björkman

Med delfiner som bröllopsvittnen. . .

Nej, han går inte under med brud och allt. Vad ni ser är i själva verket världens första undervattensbröllop. Brudgummen Robert Heck med Gimme Brown vid sin sida är just i färd med att säga "ja" till prästen - också han i dykardräkt. Det hände förstås i

USA, närmare bestämt i Marineland i Florida. Åsyna bröllopsvittnen var flera förvånade delfiner. Robert och Gimme förlovade sig också under vattenytan och hoppas nu på en plats i Guinness Rekord-bok.

ANKIS BIDRAG

Bild: AP.

VEM VET,
SNART
KANSKE
DET HÄR
HÄNDER
I VÅR
KLUBB
OKSÅ!
FÖRUTSÄT
NINGAR
FINNS JU
SOM ALLA
VET ELLER
HUR?

HOPPAS FÅ VARA MED

BOKA REDAN NU
LÖRDAGEN 13 FEB.
1982 FÖR DÅ
FYLLER KLUBBEN
10ÅR PÅ ÅRSMÖTET.

Tre ton guld från

havets djup

Barents hav, ...

Guldackor välgående dryga tre ton och värda över 300 miljoner kr har nu kunnat bärgas från vraket av den brittiska kryssaren "Edinburgh", som sänktes av tyskarna år 1942.

Under förra veckan har bärgningsarbetet börjat försvåras betydligt, men man vet att det fortfarande ligger mer ryskt guld kvar i den ammunitionsdurk där det stuvades, och där dykarna nu måste arbeta sig fram genom lager efter lager av 125-kilosbomb-lådor fulla av luftvärnsgranater, stelnad tjockolja och botensediment.

Företaget måste genomföras på rekorddjupet 240 meter, på botten av Barents hav ett gott stycke ovanför polcirkeln.

— Vi har röjt undan det mesta lösa materialet i ammunitionsdurken vid det här laget, säger Mike Stewart, bärgningsoperationens tekniske chef.

— Men ammunitionsexplosionerna och lådorna med annat krigsmateriel har visat sig vara ytterst välstuvade och fastkollade. Det är som att försöka slå hål i en tegelmur. All bråten därnere har kittats ihop som med cement.

Experterna ombord på bärgningsfartyget "Stephaniturn" har räknat ut att den ammunitionsdurk där guldlet finns har ett ku innehåll av 2 304 kubikfot all som allt. Hittills har man kunnat röja ut 1 296 kubikfot.

93 lådor med tackor

Man har 1 008 kubikfot kvar att röja ut, säger Stewart, själv före detta djuphavsdykare och löjtnant i brittiska marinen. Enligt pålitliga uppgifter bör det ha stuvats 93 lådor med guldackor i ammunitionsdurken, och vi tror att de 45 lådor som vi inte lyckats hitta än står stuvade tätt tillsammans och knappt kan uppta mer än 25 kubikfot — frågan är bara var.

— Det kinkiga är att vi måste gå fram genom en massa högexplosiva förråd, som måste hanteras tusen så varligt.

Granater och bomber har nu lämpats ut i jämn ström från ammunitionsdurken alltsedan de första guldackorna hittades och kunde hissas upp under stort ju-

— Vi har kartlagt ammunitionsdurken och det är fullt klart att vi redan kommit halvvägs till resten av guldlet, säger Keith Jessop (till höger) och visar upp en av de funna guldackorna. Keith Jessop är verkställande direktör i bärgningsföretaget och den man som först kom med idén om hur guldlet ombord på "Edinburgh" skulle kunna bärgas.

bel för fjorton dagar sedan. En del särskilt riskabelt krigsmateriel har emellertid också tagits upp till ytan för att desarmeras och sedan dumpas i havet igen.

Dumpningen sker från en gummiflotte, och desarmeringsarbetet leds av en brittisk ammunitionsexpert, en äldre herre med vitt spetskägg. Han uppger en smula reserverat att han har "viss anknytning" till brittiska försvarsdepartementet, men vill inte röja sitt namn.

Välsorterad järnhandel

Desarmeringen utförs i ett speciellt utrymme i "Stephaniturn", där den vitskäggede experter radat upp ett helt lager av luftvärnsgranater, kanonammunition och diverse bombmateriel ungefär som i en välsorterad järnhandel. Merparten av den ammunition som dykarna röjer ut från ammunitionsdurken dumpas emellertid direkt vid sidan av vraket, påpekar han.

— Jag kan inte säga exakt vad jag har för uppgift här, men det kommer att meddelas i sinom tid, framhåller han. Det mesta av ammunitionen verkar vara i gott skick — den största faran utgörs av bomber som innehåller vit fosfor, och de stora sjunkbomber som varit avsedda att användas vid u-båtsjakt. De har tunna metallhöljen och är därför mer utsatta för korrosionsskador.

— Vi har kartlagt ammunitionsdurken mycket noga, och det är fullt klart att vi redan kommit drygt halvvägs till resten av guldlet, säger Keith Jessop, verkställande direktör i bärgningsföretaget Jessop Marine Recoveries, och den man som först kom upp med idén om hur guldlet ombord på "Edinburgh" skulle kunna bärgas — det är nu sex år sedan.

— Vi har lyftvagnar nere i durken för att kunna utnyttja vår kran när det gäller att svaja upp ammunitionsexplosionerna och dumpa dem en bit från vraket. Men vi har en hel del materiel kvar att röja ut, och vi behöver ett nytt guldfynd för att hålla entusiasmen vid liv här ombord.

Klockan nio i torsdags kväll rapporterade dykarna att de hittat ytterligare fem guldackor, och strax efteråt kunde guldlet hissas upp. En timme senare hade guldackorna stuvats in tillsammans med de tidigare bärgade i det improviserade guldrummet ombord på "Stephaniturn".

Brist på allt utom guld

Bärgningsfartyget lider alltså knappt någon brist på guld, men däremot på det mesta i övrigt. Nästkommande tisdag väntas ett försörjningsfartyg anlända med förråd av andningsgas för dykarna, brännolja, färskvatten, pro-

viant och två nyanställda dykare från Skottland.

En av de ordinarie dykarna ombord, Douglas Mathieson från Ullapool i Skottland, vrickade skuldran ur led under sitt letande efter guldackor förra veckan, och avvaktar nu den tidpunkt då han

kan komma ut från dekompressionskammaren utan risk för dykarsjuka, och tas under sakkunnig vård.

Krävande men högt betalda

En läkare från Aberdeen har redan anlänt till "Stephaniturn", och är på förhand rätt klar över sin prognos att Mathieson — som utträttat ett utomordentligt arbete under bärgningen — måste

skickas tillbaka till Skottland för att få vidare behandling.

De två nya dykarna är alltså välkomna ombord — man kan knappt undra på att en del av de ordinarie dykarna börjar få kännning av trötthet efter sitt hårda och krävande och också högt betalda arbete nere på havsbotten.

Den dykare som hittade den första guldackan nere i "Edinburghs" ammunitionsdurk, John Rossier från Zimbabwe, var också den som en vecka senare hittade en ny uppsättning guldackor.

Han hade knappt hunnit rapportera sitt fynd i hjälmtelefonen förrän han fick besked från ytan att hans hustru hemma i Zimbabwe fött honom en son, som också ska få heta John. Hans höjtande av förtjusning nerifrån botten på 240 meters djup lät gullare än någonsin, med den skä-

runde biton som djupdykare får i det lufttryck de måste arbete i.

Tackorna vägs och bokförs

Under de senaste dagarna har David Keogh, den brittiska regeringens representant, vägt och bokfört varenda guldtacka som tagits ombord, trots att hans specialtillverkade schweiziska elektroniska guldvåg inte alltid fungerat till full befähet under den ständiga sjöhävningen.

Han har kontrollerat att alla stämplor är riktiga och noterat alla repor och skador på tackorna. Nu har han också anförtrodd uppdraget som guldrumväktare, och är en av de tre personer som har nycklar till rummet.

Om vädret förblir gynnsamt och bärgningen fortgår i samma takt som hittills, borde vi kunna gå in till Murmansk, 270 kilometer härifrån, mot slutet av veckan.

De ombordvarande representanterna för det brittiska bärgningskonsortiet har redan börjat framföra krav till de sovjetiska representanterna om att ordna med en snabb fördelning av det bärgade guldet när vi löpt in till Murmansk.

England och Sovjet delar

Den enligt kontraktet avtalade fördelningen — två delar till Sov-

jetryssland mot en del för det brittiska konsortiet — kommer emellertid troligen att stöta på en hel del svårigheter.

Det framgick av en konferens mellan representanterna för bärgningskonsortiet och för de brittiska och sovjetiska regeringarna som hölls i torsdags på dykarmässen — medan dykarna arbetade nere på havsbotten.

Ryssarna kräver tre dygns förhandsbesked om att bärgningen är genomförd innan fördelningen kan ske.

— Det skulle nog vara trevligt att stanna ett tag i Murmansk, men att driva ett fartyg som det här kostar pengar varje dag, och vi har ett annat brådskande bärgningsuppdrag som väntar. När vi väl anläpt Murmansk med guldet ombord är det här företaget klart för vår del, sade Stewart.

Anklagelser om smussel

De två sovjetiska representanterna, Igor Iljin och Leonid Melodinskij, som hittills hållit sig väl på sin kant och hävdade sina ståndpunkter med all framgång trots att det är ensamma sovjetryssar ombord, lyssnade mest på vad som sades utan kommentarer.

Vad det brittiska konsortiet befarar är att ryssarna ska ställa till svårigheter med fördelningen

om "Stephaniturm" inte lyckas bärga alla 93 guldlådorna från "Edinburgh". Om bara en enda guldtacka eller två skulle saknas vid den slutliga redovisningen kan ryssarna mycket väl hävda att bärgarna smusslat undan en hel del guld.

Stewart använde klarspråk när problemet diskuterades i torsdags.

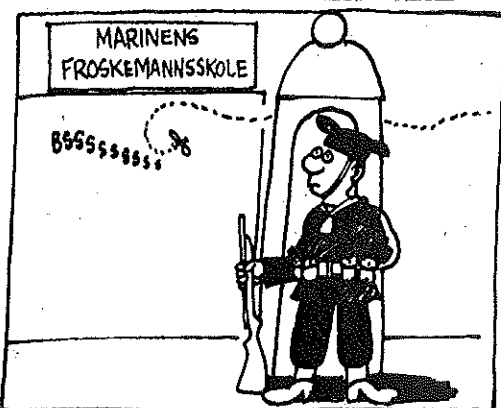
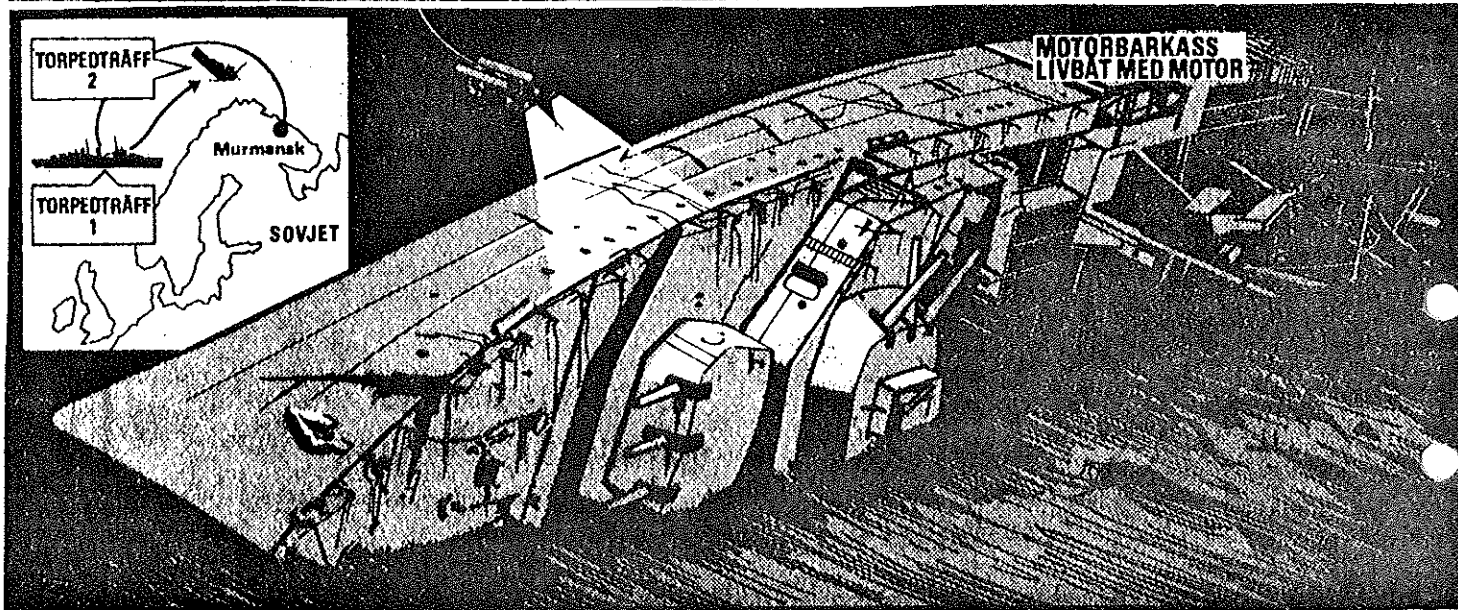
— Om vi skulle få upp 450 guldtackor av de 465 som levererades ombord på "Edinburgh" går vi gärna med på en finkamning av fartyget och dekompressionskammarna. En sådan kollning ligger i vårt intresse lika mycket som i ert.

— Men vi skulle föredra att ni följde med oss för att övervaka kontrollen till sjöss, sedan vi löpt ut från Murmansk. Om vi måste ligga kvar i Murmansk medaf den genomförs, får vi räkna med hela sex dygns försening innan dykarna kan komma ut från dekompressionskammarna och sökandet kan börja.

— Vi ska tala med våra överordnande i Moskva, sade de ryska representanterna. Vi tror nog att vi ska kunna komma fram till en lösning som bör bli godtagbar för båda parter.

BARRY PENROSE

Översättning: Sven Hallén.
Copyright Sunday Times

ÅRETS PRESENT!

STRUMPBYXA FÖR MÅN

Stretch. Passar alla stort. Årets modefärg "Grace". Till pojkvännan, kompiserna, han som har allt.

23:-/st. +

Porto 8.50.
Försök portofri

H BJÖRKLUNDS EFTR
Sturegatan 10, 722 13 VÄSTERÅS
Tel 021-13 09 33. Postgiro 432 64 76-3

Hald & Tesch Brand AB

Skeppsbron 34

111 30 Stockholm

08-23 29 60

Bengt Savosnick

De Förenade Kolsyrefabrikerna AB

Box 44029

100 73 Stockholm

08-19 04 60

Bertil Lindahl

Werner Wolff

AGA-GAS AB

Fack

172 20 SUNDBYBERG

08-98 54 00

AGA-Specialgas

Lidingö

08-731 10 00

Roland Jonsson

Gunnar Klingeberg

Harry Lindviken

Ångpanneföreningen

Instrumentavd

Box 8133

104 20 Stockholm

08-23 46 00

Erik Enström

NÄR BESIKTIGADES
DINA FLASKOR
SIST?
HÄR ÄR NÅGRA
ADRESSER I
STOCKHOLM

Å VI BLIR
BARA FLER
OCH FLER!

Saxat ur Nautus klubbtidning

NYA MEDLEMMAR.

KARL-ERIK FAGERSTRÖM ÅKERBYV. 166
183 35 TÄBY TFN. 08-788 7958.

ULLA BRITT THIGER-SVENSSON BLYNÄSV. 29
185 00 VAXHOLM. TFN. 0764-32809
BARNEN
ANDREAS
ANNELI

KARIN JOHANSSON KOMETV. 21 7TR
183 33 TÄBY. TFN. 08-768 7809.

VÄLKOMNA TILL G.M.

KLUBBDYKET DEN 14 NOV-81

Det sista klubbdyket för året skulle gå av stapeln, men den planerade utflykten med Kajsa ihop med Nautus gick inte att genomföra på grund av fullbokning av Nautus. Men skam den som ger sig, Jeppe ställde upp med sin "Västkusten", en fisketrålare.

Det hade kommit in 11 anmälningar men 2 backade ur i sista stund.

Jeppe, Uffe, Tore och Roger startade redan kl. 16 på fredagen med sikte på Dalarö, där vi övriga skulle ansluta med bilar.

Sagt och gjort Håkan, jag och Anders kom dit med Grälle (Håkans bil)

Vid bryggan låg Västkusten och väntade på oss och avgångstiden 09.00.

Vi lastade på allt pick och pack och allt var frid och fröjd, molnen skingrades och till och med solen tittade fram, det såg ut att kunna bli en fin dag trots allt.

Nu var det bara Stefan och Tomas som fattades, alla vankade fram och tillbakas i väntan på dyk och numera även körfantasten Karlsson som vi vid det här laget trodde blivit Karlsson på taket.

Väglaget var ju inte det allra bästa och Stefan provkörde ju sitt nya körkort.

Men efter en kvart dök dom äntligen upp i en gamal fimp (Saab 96) Men vad nu ??????

Stefan satt inte vid ratten utan likblek vid sidan och såg mer eller mindre förstörd ut, "för lite sömn efter en fest" var hans kommentar, sedan försvann han ner i båten och somnade om igen.

HAN SPOTTADE
OCH FRÄSTE.

Vi kastade loss och styrde ut mot Mellannie, vädret verkade ganska bra just nu men bara efter en kort stund växlade det från snöfall och frisk vind som sedan avtog och förbyttes till solsken igen.

Straxt norr om Zappermeers viloplats höll

Jeppe just på att få en kopp fika, ingen märkte att någon hade använt hans kopp till sopnedkast, utan han fick muggen påfylld med kaffe.

Han tog en klunk, men såg plötsligt ut som han ätit orm, han spottade och fräste slingrade sig och såg konstig ut, så spottade han ut en örling ett äppelskrutt en bit dasspapper samt en fimp.

Han stapplade omkring ett slag och såg ut som han skulle smälla av, men mitt i dansen skakade plötsligt hela båten till följt av ytterligare två kraftiga dunsar.

Skratten stockades i halsen på oss och förbyttes mot allvarliga miner.

"Va i h:e ligger det stenar ända här ute! gormade Jeppe, å jag som höll så långt ut. Framför mig såg jag redan vrakregistret, Västkusten av Stockholm förlist 1981 last bestående av dykutrustningar och en stor mängd ölbackar. Kapten Jesper Skogsryd.

Grundstötningen hade väckt Stefan, han kom upp skuten ur en kanon, han stirrade rakt fram och sa "Hon tar inte in vatten i alla fall, å de va ett dj:a sett att bli väckt på!"

Någon tog fram ett sjökort och prickade in det nyfunna grundet som naturligtvis fick namnet "Jeppe's grund". Sedan kom det några småfnissningar och sedan ett allmänt skratt.

Så påberade vi rakt över Zappermeer vi kunde iaktaga ett perfekt utslag på ekolodet, man såg tydligt hur fören reste sig över botten åtföljt av mast och kommandobrygga. Men det var inte dykmålet just i dag (tyvärr) vi skulle ju längre ut till Mellannie.

Efter en stund var vi framme och ekolodet slogs på igen, plötsligt fick vi ett utslag där nere på 40 m, men innan någon han fälla ankaret var utslaget borta igen.

Då fick vi syn på en grov tross som låg och flöt och som var stadigt förankrad i någonting antagligen Mellannie.

Lill Buster, som är Västkustens snabbåt bemannades av Tore och Roger och dom tog sig fram till trossen, tog upp den och kom tillbaka och gav den till Håkan som gjorde

fast trossen i vår skuta så gammal sjöbjörn han är och förblir.
Men nu hade vinden friskat i ordentligt och Västkusten rullade våldsamt.

"Det här blir ett mycket avancerat dyk," väste Uffe ur mustarchen, och försökte ta sig tillbaks till styrhytten han påminnde starkt om en känguru med pangbräck då han ömsom hoppade ömsom flög utefter relingen.

"Ja nog blir det avancerat alltid tänkte jag, man driver väl alltid upp någonstans, kanske i Polen."

Krappaktigt höll jag mig fast på backen enbart med en tanke, att hålla mig kvar ombord. Då syntes någonting i vattnet knappt 50 m från båten, ett sälhuvud stack nyfiket upp, så kom ytterligare minst 7 till, alla var mycket intresserade av vårt besök och kom allt närmare.

När en stor hane tittade upp c:a 10 m från båten kunde jag inte hålla mig längre utan visslade som när jag lockar på min "Divingdog" och frågade om det var bra sikt och om trossen satt fast i Mellannie.

Han verkade inte förstå vi dykares problem, utan såg på mig föraktfullt fnyste och vände sedan buken upp och dök.

Rådslaget ombord var över, här kunde vi inte stanna. I samma ögonblick hördes ett hiskligt brak och krach, det påminnde om när en bryggarebil välter.

Det var allt drickbart samt alla lösa prylar ombord som flög omkring, det fick bågaren att rinna över, Kasta loss! skrek Jesper.

Jag gjorde loss trossen släppte den i havet och sa, "Adjö Mellannie vi syns en annan gång hoppas jag, när väder och vind är med oss!"
Vi stävade därifrån och lämnade Mellannie åt sälarna tänk så nära men ändå så långt borta.

"Ja de där var nästan som till vardags! sa Jeppe, han är som bekant ölutkörare på Pripps.

På hemfärden mot Dalarö som skulle ta 3 tim smeds nya planer på lämpligt dykmål, det ända som vi kunde komma på var Jutholmsvraket som få av oss sett. "Dom som vill dyka räcker uppen hand!" endast 4 händer syntes, dom verkliga hårdingarnas.

Nå nu får det va färdigt dykt för i dag! sade Håkan och rev sig under Cousteau-mössan, mörkret kom sakta smygande. Så det blev Stefan, Tomas, Anders och jag som bytte om till torr resp våtdräkter.

Jeppe ankrade upp utanför Jutholmen och vi dykare sattes i Lill Buster och kördes i land av Tore. Så stjälppte vi oss på rygg över relingen och sjönk sakta ner i mörkret. Det som var meningen bli dagdyk på Mellannie blev nattdyk på Jutholmsvraket,

När vi kommit till 10 metersnivån simmade vi efter bergväggen som beskrivits och mycket riktigt där mörkret stack en stäv upp, vi hade kommit rätt.

Anders och jag simmade runt vraket ett varv och beskådade det en gång så stolta 1600 tals skeppet. Det var en spöklig stämning ombord, bland allt virrvarr stod några sikar och sov dom flyttade sig makligt när vi lyst på dom, även några lakar blev småsura över vårt intrång i deras sängkammare.

En annan lampa blev synlig det var paret Stefan och Tomas, dom hade inte hittat vraket än, så jag visade dom åt rätt håll, sikten var nu starkt försämrad av våra rörelser. Anders gjorde frystecknet vi satte tummen upp och gick upp efter bergväggen, när vi bröt ytan var det kolsvart och snöstorm (om dykare är riktigt kloka kan diskuteras, men annorlunda är det må jag säga). 35 minuter räckte för att knäcka Anders han frös, men inne hos mig var det varmt, torrt och gott. reklam (UNISUIT).

Så fördes vi åter ombord av Lill Buster och hjälptes av hjälpsamma kamrater som stått och sett skådespelet, Jutholmsfyren i mörker och snöfall med gatubelysningen från Dalarö i bakgrunden.

Så styrde vi tillbaks till Dalarö och la oss jämsides med en annan båt där Västkusten förtöjdes för natten, hon skulle inte hemsegla förrän på söndagen.

Vi övriga lastade av och fyllde våra bilar, ringde hem och varskodde våra anhöriga att vi var välbehållna.

Men Björn var tvungen att dra hem då hans blivande unga hustru antagligen höll på att larma sjöräddningen, marinen, karolinska, dyktanken, hämvärnet, tv, radio och ambulans.

Nåväl vi andra som kunde tog en lungn stund och satt och småpratade till en öl. Framåt 18 tiden drog även vi hemåt men hann inte längre än några kilometer förrän ett rådjur hoppade upp på vägen, Håkan hann inte väja utan träffade djuret i baken. Den stackarn flög ner i diket men hoppade iväg igen upp i skogen.

Så vi måste larma markägaren och polisen det tog ytterligare en timme innan vi kunde fortsätta hemåt.

En mycket händelserik dag men sol, regn, snöstorm, grundstötning, missat vrak, sälar, nattdyk, mörker, kyla, mystik och till sist rådjurskollision. Men allt detta till trots så var det en ganska fin dag för oss som dök.

ELLER HUR ? SA TIMO

GLÖM INTE ATT
ÅRSAVGIFTEN
SKALL BETALAS
FÖRE DEN
10 JAN. 1982

1. 12. 81

Memori till Höstfesten.

Det känns konstigt att skriva om höstfesten så här nära Lucia o all julstämning som omger en. Ändå var det något att minnas! Vi träffades på gamla Eneby gård och deltog i en underbar festkväll med mycket god mat, trevlig atmosfär o glad humor.

Dom flästa tog det säkra för det osäkra o klädde upp till fest ordentligt. (Vit smoking! vad sägs om det?) Det kvinnliga gänget var allmänt välklädda o förtjusande som vanligt! Måste nämna att vi hadde ett par hedersgäster från grannlandet Norge!. Annars var dem flästa stammisarerna representerade o både nya o blivande medlemmar deltog.

Alla fick sin bordspartner genom kortdragning o festen kunde börja. Vi njöt av den goda maten! (Tack den matbrigad som med Ingrid's ledning förberedde allt redan tidigare på dagen.)

Vad vi åt? det tror jag alla kommer att minnas, därför tar jag ingen tid med att framräkna det. Säger bara att

det var gudomligt gott! Runt vårt bord blev en del till o med otöliga, när man avbröt ätandet med en sång, så dom drog på med rekord tempo o klarade 20 verser på nolltid!

Ingen hann med men alla kunde fortsätta att äta. Som hövlig avslutning tog vi till cigar o snus där even dem mindre tränade deltog. Senare fick jag höra efter smak av detta, "fick ligga i köket, Luktade snus?!" vad vet jag, man kan aldrig vara säker vad en sådant steg kan föra med sig!

Vi fortsatte i alla fall med kaffe. Punch blev det för några, wiskey för andra mer försiktiga att dricka till o den allmänna dansen tog början. Jag måste medge att det blev fart! Tur nog jag klarar dansen också annars skulle ha känt mig helt ensam plötsligt. Det var bara ytterst få som kunde dra sig ur med mycket tunga ursäkt. Jaa Kära läsare, ni vet hur det går när det är trevligt o alla trivs, det blev dans o drink o dans o drink o ost o drink o dans....

Så fortsatte det långt in i små-
timmarna det verkade aldrig ta
slut.

Vem som dansade mest med vem?!
Nej det kan jag inte avslöja.
Ni får komma på årsfesten o se
efter själva!

P.S. Men Du, kom i frack
nästa gång, jag tar det
samma!

SE sid. 19

OBS! LUCIASIMMNINGEN 13 DEC
KL 07.30 PÅ GRUND AV TÄVLINGAR DEN DAGEN

Här följer fortsättningen på den spännande följetongen om

Travoltas äventyr. Idagi

FÖRSTA UTEDYKET

starring: Tra Volta
Grodd-Timo
Jeppe (biroll)

all rights reserved SDK GM.

Sportdykarklubben Groddmännen befann sig norr om Värmdö för att dyka på vraket "Harm".

Det var inte bara Travolta som skulle testa en ny torrdräkt.

Grodd-Timo hade köpt en ny Uni-suit.

Bruksanvisning: (se skiss)

1. Kryp in.
2. Huvud ut här.
3. Höger hand ut här.
4. Vänster hand här.
5. Kryp ihop som en groda.
6. Höger ben här.
7. Vänster ben här.
8. Fatta dragkedjan mellan skulderbladen
9. Dra ned dragkedjan längs ryggen - ner mellan

benen - upp på framsidan till bröstnivå ("med en hand" i kul lek på dykklubbens års fest o. liknande)

Har någon sett två torrdräkts-ben?

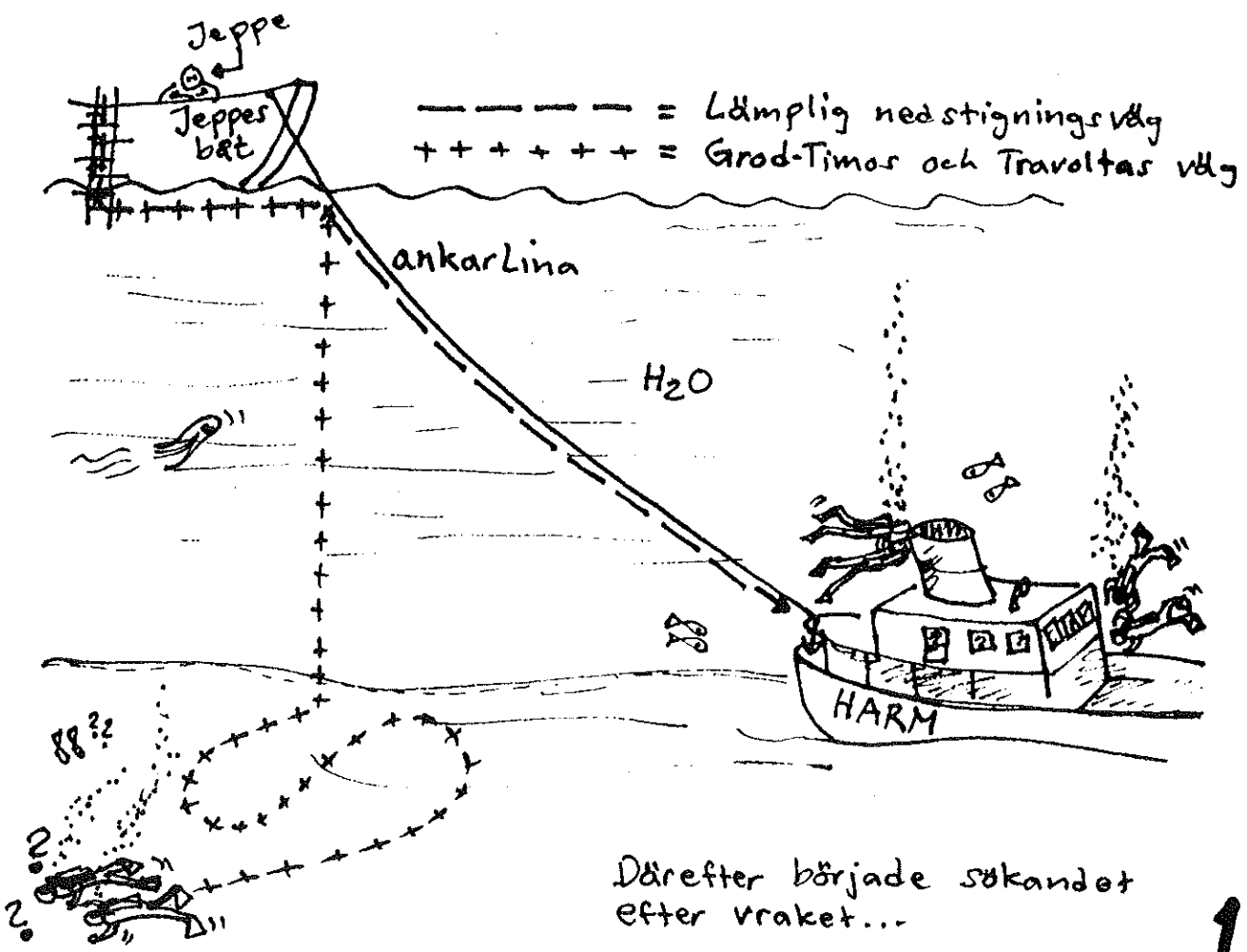
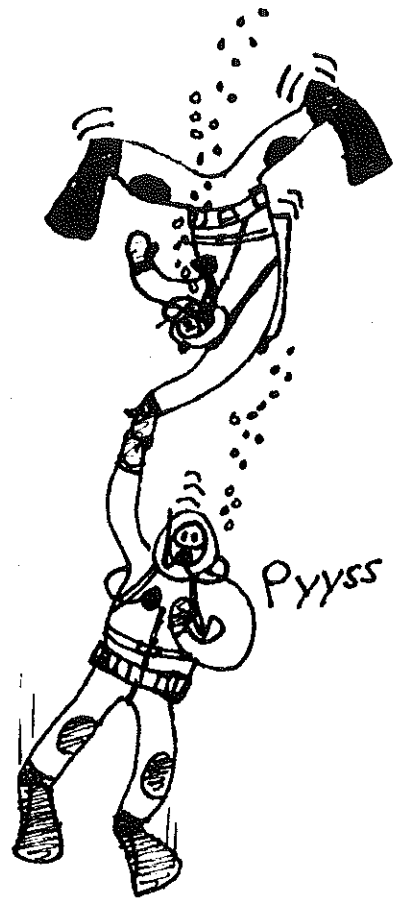
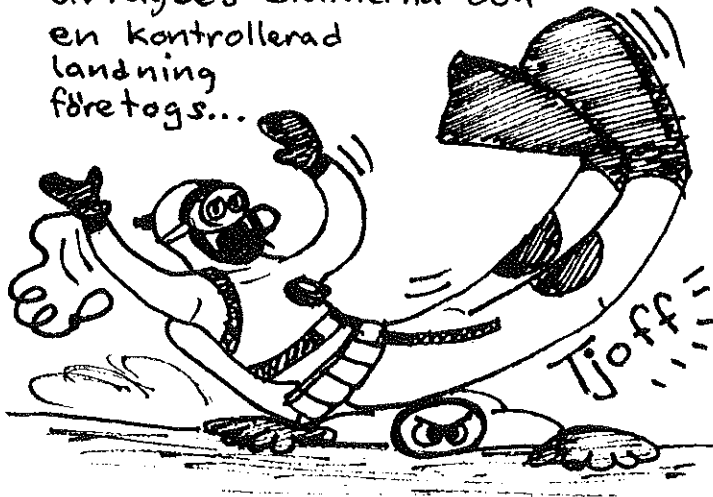

Lämpligt utseende för Uni-suit dykare (egenskap: tålmod)

Travolta hade plockat med sig
 för lite bly, men det avhjäptes
 snart då Timo hade desto mera

Så småningom nåddes det djup
 där dräkten förlorade sin bär-
 kraft.

Med hjälp av iluftningsventilerna
 avvägdes dräkterna och
 en kontrollerad
 landning
 företogs...

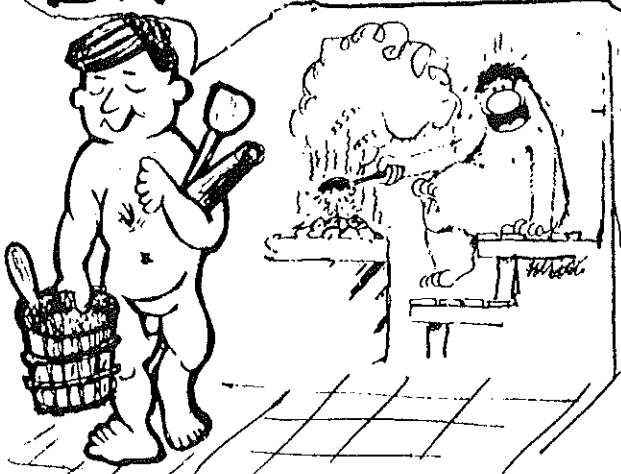

Därefter började sökandet
 efter vraket...

SLUTA FRYSA BÖRJA MYSA

TIBBLEBADET + 248
SÖNDAGAR KL. 07.45 - 08.45
BASTU 08.45 - 09.30. KAFFE 09.30

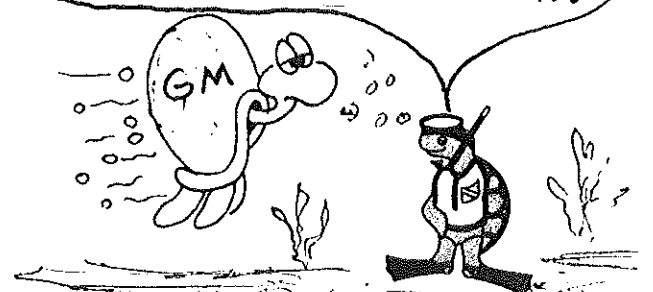
OCH TILLS
VI LEDSNAR

MEG
DOPP
OCH
HISTORIER

SOM MEDLEM I GRODMÄNNEN
FÅR DU KÖPA ÅRSKORT ELLER
FÖRKÖPSHÄFTE, FRÅGA I KASSAN!
OCH HAR DU HÖRT DEN HÄR?
Vet du vad det står i botten i en norsk simbassäng?
- Badning förbjuden.
- Nej, vad dålig du är. Det vet du väl att det står rökning förbjuden.

JAG TROR VI DRAR TILL
TIBBLE OCH UPPRÄTTHÅLLER
VATTENVANAN I VINTER!

— Kan du tala om vad som
sker när en kropp sänks
ner i vatten?
— Telefonen ringer!

LUCIATÅG*

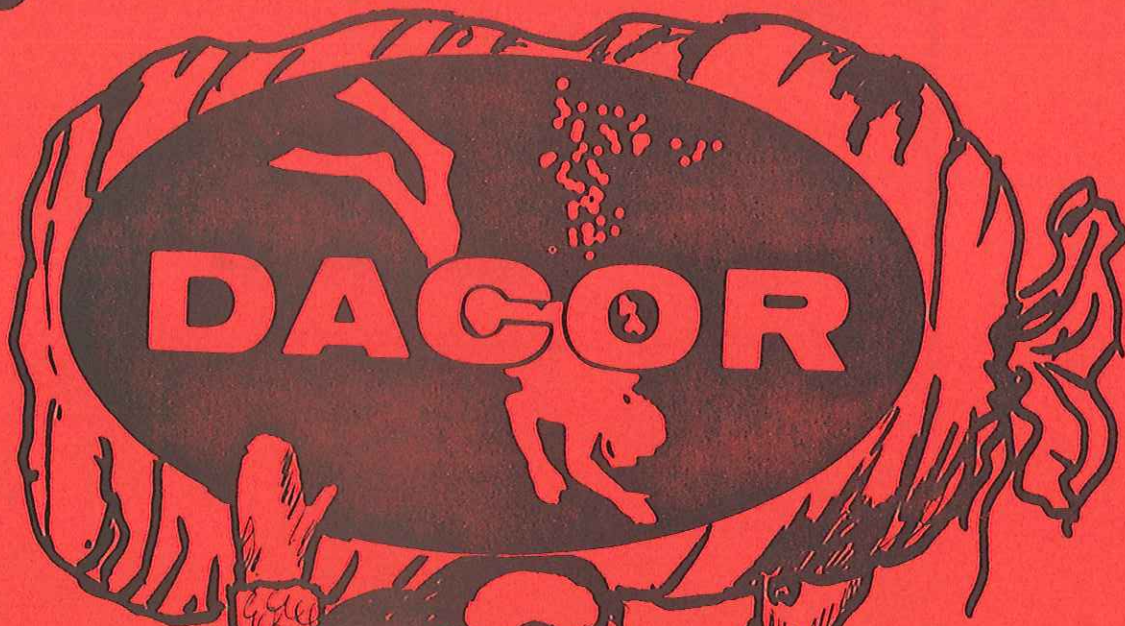
I TIBBLEBADET TÄBY
SÖNDAGEN 13 DEC. KL. 07.30
GRODMÄNNENS EGET LUCIATÅG, SEDAN
TÄVLINGAR MOT MORGONBADARNA.
VARM BASTU. SEDAN DET BÄSTA
KAFFE LUSSEBULLE PEPPAR-
KAKA KRING VÅRT LÅNGBORD
ETT MÅSTE FÖR VARJE
MEDLEM.

KLUBBEN
BJUDER PÅ
LUSSEKAFFET.

ÅRETS LUCIA
BLEV MARIA TAMME!

19

God Jul och Gora Nytt År!

DU GLÖMMER
VÄL INTE
DIN GRATIS-
LUFT!

E-81

Generalagent: Dykshoppen

Vanadisvägen 27 113 23 Stockholm Tel. 08/31 22 03